

T167261

K 43315103 : สาขาวิชาภาษาสันสกฤต

คำสำคัญ : มหายานสูตราลังการ / โยคาจารย์

พระมหาพุทธรักษ์ ปราบนอก : การศึกษาวิเคราะห์คัมภีร์มหายานสูตราลังการ
(A CRITICAL STUDY OF THE MAHĀYĀNASŪTRĀLANKĀRA) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ :
พศ. ดร.สำเนียง เลื่อมใส และ ศ. วิสูตร บุญยกุล. 615 หน้า. ISBN 974-464-159-2

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาคัมภีร์มหายานสูตราลังการทั้งในด้านเนื้อหา
รูปแบบการแต่ง และศึกษาเปรียบเทียบกับเนื้อหาของคัมภีร์พระไตรปิฎก

ในตอนต้นกล่าวถึงความเชื่อของพระพุทธศาสนาดั้งเดิมและการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่
ความคิดทางมหายาน สำนักมหายิมิกะ และสำนักโยคาจารย์ ต่อจากนั้นมีการกล่าวถึงคณาจารย์
ตลอดจนคัมภีร์ที่เป็นผลงานของคณาจารย์ของสำนักโยคาจารย์

การศึกษาพบว่า คัมภีร์มหายานสูตราลังการประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญดังต่อไปนี้ คือ
ทรรศนะเรื่องสิ่งสัมบูรณ์ ทรรศนะเรื่องอภิปาหรือมายา ทรรศนะเรื่องความจริง ทรรศนะเรื่องตถตา
ทรรศนะเรื่องตรีกาย ทรรศนะเรื่องนิรวาณ ทรรศนะเรื่องพระโพธิสัตว์ ทรรศนะเรื่องบารมี และ
ทรรศนะเรื่องโยคภูมิ

การเปรียบเทียบเนื้อหาในคัมภีร์มหายานสูตราลังการและคัมภีร์พระไตรปิฎกพบว่า มีคำ
สอนที่เป็นโครงสร้างหลักคล้ายคลึงกัน แต่มีการอธิบายคำสอนในแนวทางที่แตกต่างกัน เช่น ทรรศนะ
เรื่องสิ่งสัมบูรณ์ ทรรศนะเรื่องความจริง ทรรศนะเรื่องตรีกาย ทรรศนะเรื่องนิรวาณ และทรรศนะเรื่อง
โยคภูมิ ส่วนทรรศนะที่มีความคล้ายคลึงกันในการอธิบาย คือ ทรรศนะเรื่องบารมี เพราะคัมภีร์
มหายานสูตราลังการเป็นคัมภีร์ที่เสนอทรรศนะปรัชญาแบบสัมบูรณ์นิยม ส่วนคัมภีร์พระไตรปิฎก
ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอทรรศนะทางปรัชญาแต่มุ่งเสนอทรรศนะทางจริยศาสตร์มากกว่า

รูปแบบการแต่งคัมภีร์มหายานสูตราลังการประกอบด้วยบทหรือขกรองและร้อยแก้ว โดยใช้
ฉันทลักษณ์ทั้งสิ้น 15 ชนิด ฉันทลักษณ์ที่ใช้แต่งมีอยู่ 2 ประเภท คือ ฉันทวรรณพดด้และมาตรา
พดด้ แต่ก็นิยมใช้ฉันทชนิดแรกมากกว่า เนื่องจากเป็นคัมภีร์ที่นำเสนอทรรศนะทางปรัชญาไม่ใช่
คัมภีร์ที่เป็นวรรณคดี จึงไม่ปรากฏการใช้ฉันทศาสตร์มากนัก

ภาควิชาภาษาตะวันออก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1.

2.

TE167261

K 43315103 : MAJOR : SANSKRIT

KEYWORD : MAHĀYĀNASŪTRĀLAŅKĀRA / YOGĀCĀRA

PHRAMAHA PUTTHARAK PRABNOK : A CRITICAL STUDY OF THE
MAHĀYĀNASŪTRĀLAŅKĀRA. THESIS ADVISORS : ASST.PROF. SAMNIANG
LEURMSAI, Ph.D. AND PROF. VISUDH BUSYAKUL. 615 pp. ISBN 974-464-159-2

The purpose of the present dissertation is to undertake a study of the contents and compositional format of the Mahāyānasūtrālaṅkāra, and to conduct a comparative study of the said text with similar contents as found in the Tripiṭaka.

It begins with the primary belief of the early Buddhism and the subsequent changes which led to the formation of Mādhyamika and Yogācāra schools of the Mahāyāna. Then a section dealing with the major philosophers of the Yogācāra school follows together with their contributions.

The salient points found in the Mahāyānasūtrālaṅkāra include the views on Absolutism, Avidyā or Māyā, Realism, Tathatā, Trikāya, Nirvāṇa, Bodhisattvas, Pāramitās and Yogabhūmis.

It is found that both the Mahāyānasūtrālaṅkāra and the Tripiṭaka contain similar main ideas, but different interpretations are offered, such as the views on the absolute, Realism, Trikāya, Nirvāṇa and Yogabhūmis. The views on Pāramitā of both texts are however similar. The difference in the interpretations is likely due to the underlying motives, the Mahāyānasūtrālaṅkāra puts the emphasis on the philosophical principles whereas the Buddhist Tripiṭaka on moralistic training of mankind.

The Mahāyānasūtrālaṅkāra is written in verse of both the Varṇavṛtti and the Mātrāvṛtti varieties. Fifteen meters are employed, predominantly of the Varṇavṛtti type. As may be expected of a text of philosophical leaning, not many poetical embellishments are employed.

Department of Oriental Languages Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2004

Student's signature *Phrama Puttharak Prabnok*

Thesis Advisors' signature 1. *S. Leurmsai* 2. *V. Busyakul*